

Kázání Bystřička, Růžďka 24.3.2019 **Víra, která působí Boží moc**

Introit: *Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízní. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi. Proto tě vyhlížím ve svatyni, chci spatřit tvoji sílu a slávu; tvé milosrdenství je lepší než život, mé rty tě chválí zpěvem. (Žalm 63, 2-4)*

Píseň 166

Modlitba

Čtení: Marek 5, 21-37

Píseň 443

Čtení: Marek 5, 38-43

Bratři a sestry,

ten příběh je dosud živý. Tady a teď. Mluví k nám a týká se každého z nás. Mne i tebe. Pán Ježíš je ústřední postavou celého toho děje. A kde jsem já a ty? S jakou postavou se ztotožníš? Jsi v **zástupu** těch, kteří na Ježíše čekají? Jsi mezi těmi, kteří se na Ježíše tlačí? Anebo prožíváš podobné zoufalství jako **otec Jairo**, kterému umírá **dcera**? A co ta **12 let nemocná žena**? Chce být uzdravena, ale nechce, aby si toho někdo všiml. Stydí se za své dlouhodobé problémy. A navíc, do toho děje se nějak vklíní, jakoby příběh narušovala. Taky si myslíš, že mají přednost ti druzí a ty si připadáš nějak navíc? Stejně jako ona, tak ty i já do toho děje nějak patříme. O tomto příběhu píší dva evangelisté, Marek a Lukáš. A oba se o té ženě zmiňují. Ale pojd'me postupně.

Oba evangelisté se shodují i v událostech před tím. Pán Ježíš se plaví s učedníky na lodi do krajiny **Gerasenské**, aby zde vysvobodil od démonických sil posedlého mezi hroby. Při své službě Pán Ježíš myslí na toho jediného v pohanské zemi. Stojí mu za to, odskočit si přes nebezpečné moře za tím jedním jediným. Na moři však začne zuřit nebezpečná bouře. Ježíš však na lodi spí. Zděšení učedníci Jej probudí a On se učedníků zeptá: **Kde je vaše víra?** Bouři následně utiší, vzápětí osvobodí posedlého a přes moře se vrací zpět do Galileje.

Kde je vaše víra? Ptal se Pán Ježíš učedníků tehdy a ptá se dnes i nás. **Kde je vaše víra?** Kde je vaše víra, když vám je nebezpečno? Kde je vaše víra, když máte trápení? Kde je vaše víra, když jste nemocní? Ten dnešní příběh, bratři a sestry, není o ničem jiném, než o víře. O víře, která dává sílu, která uzdravuje a křísí.

Než se budeme věnovat představenému synagogy **Jairovi**, postavme si proti sobě do kontrastu ten veliký **zástup kolem Ježíše** a tu **12 let nemocnou ženu**. Sotva Ježíš vystoupil z lodi, **shromáždil se k Němu veliký zástup**. Tak to popisuje Marek. Pro dokreslení situace však nahlédneme občas i do Lukášova evangelia. Tam se píše, že **zástup Ježíše přivítal, protože na Něj už všichni čekali**. Všichni se už na Ježíše těšili, byli plni očekávání. A když ho spatřili, byli nadšeni. My také, bratři a sestry, čekáme na Ježíše. Čekáme? Anebo už nic nečekáme? Čekáme, že se s Ním setkáme i dnes? Ve shromáždění? **V zástupu**, který tu dnes před Ním stojí, zpívá, modlí se a naslouchá? Čekáš, že Jeho Slovo chce promluvit přímo i k tobě? Anebo nic nečekáš, protože se vnímáš jen jako jedna buňka bezejmenného zástupu? Jako jeden z mnoha? Jdeme do shromáždění Božího lidu a čekáme, že Ježíš se s námi setká. Jsi si ale vědom, že Pán Ježíš je ochoten kvůli tobě samému překonat jakékoliv překážky a odskočit si od zástupu třeba na druhou stranu moře, jen aby tebe osvobodil a uzdravoval? Mám za to, bratři a sestry, že mnohdy býváme podobni tomu bezejmennému zástupu. Sice máme společné jméno **evangelíci**, avšak do toho se dá schovat mnoho. Otázka také je, zda jsme na toto označení hrdí, anebo se za něj třeba i z různých důvodů stydíme. Možná hrdější byste mohli být, když se řekne **růždečtí evangelíci**. Nicméně když se vrátíme do toho příběhu, tak nejprve k Ježíši příběhne **Jairo** se svou zoufalou prosbou. A když Ježíš jde do jeho domu, **velký zástup šel za Ježíšem a tlačil se na Něj**. Lukáš dodává, že **zástupy Ho** doslova **velmi tísnily**. Mnoho lidí se tedy na Ježíše tlačilo, dotýkali se Ho, tak jak to v tlačnici bývá, tělo na tělo. Všichni Mu chtěli být co nejbliž, avšak jak se každý cítí v takové tlačnici? Čekáte před stadionem, nebo před koncertní halou, nebo v dopravním prostředku, v horku a potu. A jak bylo v takovém tísnění Pánu Ježíši? A přineslo to nějaký užitek těm, kteří se na něj tlačili? Oba evangelisté si všimají pouze té **nemocné ženy**. **Měla dvanáct let krvácení. Podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a vynaložila všecko, co měla, ale nic jí nepomohlo, naopak, šlo to s ní stále k horšímu**. A Lukáš dodává, že **nikdo ji nemohl uzdravit**. Její problémy začaly v době, kdy v rodině představeného synagogy měli obrovskou radost, protože se jim narodila dcera. Ano, ta dcera, která teď měla 12 let a umírala. Zajímavá shoda. Ovšem co ta žena? Připadala si velmi nečistá. Proč? Poslyšme, co se o jejím problému píše ve Starém zákoně, v 3. Mojžíšově 15,25: **Když má žena dlouhotrvající krvotok mimo období svého krvácení nebo když výtok trvá déle než obvyklé krvácení, bude trvat její nečistota po všechny dny výtoku. Bude nečistá jako v období svého krvácení**. Jak té ženě muselo být? Navíc se tam dále píše: **Každý, kdo by se jich dotkl, bude**

nečistý; vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. V praxi to vypadalo tak, že po dobu nečistoty měla být ta žena vyloučena ze společenství. Přejde vám to nesmyslné? Na jedné straně to bylo ustanoveno z hygienických důvodů, na druhou stranu to muselo být např. právě pro tuto ženu velice potupující. 12 let nečistá, vyloučená ze společenství „čistých“. Ovšem ať jsi žena nebo muž, polož sám sobě otázku, jestli jí v něčem nejsi podobný? Není něco ve tvém životě, co tě dlouhodobě trápí, s čím si nevíš rady? Není něco ve tvém životě, kvůli čemu si připadáš limitovaná/ý a nečistá/ý? Něco, kvůli čemu si připadáš odloučená/ý od ostatních? Jak si připadala ta žena? Rozhodně se za to styděla. A zároveň ještě bojovala! Nechtěla v tomto stavu zůstat. **Vynaložila všechno pro doktory, aby byla uzdravena.** Dnes se na léčbu mnohých nemocí také musí vynaložit mnoho peněz a stejně i dnes to někdy vůbec nepomůže. Mnozí prožívají podobné zoufalství jako ta žena. A ta žena je zoufalá. Čeká v tom zástupu na břehu moře na Ježíše. Je její poslední nadějí. Avšak předběhne jí se svou prosbou **Jairos**. A má naléhavější prosbu. Umírá mu dítě. To je přece něco horšího, než co prožívá ona. Měla by se stáhnout. Vždyť co je ona, ta nečistá, proti nevinnému dítěti a ještě k tomu, když je její otec představitel společenství čistých? Možná si někdy také tak připadáme. Že přednost mají ti zbožnější a potřebnější. Že náš problém přece není. Je dobře, když se umíme uskromnit, když umíme dát přednost druhým. Na druhou stranu, týká se to i mého osobního vztahu s Bohem? Neokrádám se tím o požehnání? A v takovýchto věcech nesnižuji tím moc Pána Ježíše? Copak on má lék pouze pro jednoho? Nikoliv, on má moc uzdravit všechny. Tedy i mne a tebe! Ano, stejně jako ta žena, mohu mít ty i já problém, který nás limituje, trápí, a za který se stydíme. Nechceme to svěřit jinému člověku. Nechceme, aby to někdo věděl. Ta žena nechtěla, aby to věděl i ten Pán Ježíš. Ona ví, že když se někoho dle starého zákona dotkla, že by byl nečistý. A proto nechce Ježíše pošpinit. To proto **přichází zezadu, a dotýká se pouze třásně jeho oděvu**, tak to popisuje Lukáš. Jenom trochu se dotknout, aby to nepoznal, a aby ho snad nepošpínala. Pán Ježíš ale není pouze člověk. V Kristu se setkává s živým a svatým Bohem. A ta Boží čistota má moc pohltit jakoukoliv špínu. **Světlo má moc pohltit tmou, tma však světlo pohltit neumí.** To je Kristus. Hned po dotyku je žena uzdravena. Krvotok jí ustane. **Učila v těle, že je vyléčena ze svého trápení.** I Pán Ježíš to ucítil. Aniž by se dotkla jeho těla, Pán Ježíš se ptá učedníků: **Kdo se mne to dotkl? Kdo se dotkl mého šatu?** Mohli bychom se zabývat i učedníky, kteří situaci vidí reálně a mají jasnou odpověď. **Zástup se na tebe tlačí a ty se ptáš, kdo se tě dotkl?** Stejně tak i my někdy vůbec nevidíme Boží jednání, mnohdy jsme zaslepeni sami sebou, nevidíme Krista, nevidíme, jak mění životy okolo nás. Chceme to uchopit tak, aby vše jelo podle nějakého zachozeného řádu. Díky Bohu, že je Pán Ježíš jiný! On pozná, že se ho někdo dotkl jinak, neboť **z Něj vyšla síla.** Všichni se na Pána Ježíše tlačili. Ti všichni měli nějakou víru. Avšak pouze víra této ženy způsobila uzdravení. Víra, která jde přes všechny překážky a přes všechna zachozená pravidla. Víra, kterou si doslova ukradne tu Boží uzdravující sílu! Ano, na tomto příběhu je zvláštní, že se děje Ježíši za zády. Není to On, kdo řekne a uzdraví. Není to On, kdo se modlí a klade ruce. Ta žena doslova odebere z Ježíše Boží sílu sama! Je nám v tom vzorem! Často čekáme, až Pán udělá. Čekáme a čekáme. Tato žena je ženou víry a činu. Ne jen víry očekávající, ale víry, která jde a vezme si. Nebojme si vzít to, co nám Bůh nabízí. Ta **žena viděla, že se to neutají, a tak musela k Ježíši s pravdou ven.** Pravda osvobozuje. Ježíš pak nemůže nic jiného, než s radostí konstatovat: **„Dcero, tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji.“**

Radost však střídá smutek. **Když ještě Ježíš mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy a řekli: „Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Mistra?“** Jakou bolest musel prožívat Jairovi? To jistě znají pouze ti rodiče, kteří to zakusili. Ten příběh je však povzbuzením každému, komu se zhroutil svět. Každému kdo je plný smutku a beznaděje. **„Neboj se, jen věř!“** Tato slova Pána Ježíše mluví nejen k Jairovi, ale i k tobě: **„Neboj se, jen věř!“** Celý Jairovi dům je plný smutku a beznaděje. Je tam slyšet **pláč a kvílení.** Velice rychle byly na místě najaté tzv. plačky. Aby smutek byl dokonalý. I zde je otázka na nás, zda nejsme mezi těmi, kteří se smířili s koncem? Mezi těmi, kteří rezignovali? Jaká je na to Ježíšova reakce? **„Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí.“** Přestože člověk zemře, Pán Ježíš ví o tom své. Smrt přirovnává ke spánku. On má moc vrátit život a také se tak stane. Ovšem předtím vyžene ty, kteří se mu vysmívají, ty, kteří nemají víru. Bylo by zde smutno, bratři a sestry, kdybychom neměli mít víru. Bez víry totiž není možno zázraků. Bez víry není vzkříšení, bez víry není věčný život. Pán je tam, kde se lidé scházejí ve víře, tak ať je tomu stále i u nás. Amen. Píseň 635 modlitba píseň 621 **Slovo posláni:** 1. Tesalonickým 4, 13-14 **Požehnání:** Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 220